



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 957

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 19 octombrie 2020

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 446 din 23 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „ <i>precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv</i> ” cuprinse în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă	2–3	871. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Construire corp nou la Spitalul Județean de Urgență Alexandria, S+P+5E”	11	
Decizia nr. 680 din 30 septembrie 2020 asupra obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru deschiderea de către Guvernul României a tratatelor diplomatice pentru încheierea unui acord cu Republica Ungaria privind deschiderea punctului internațional de trecere a frontierei Beba Veche (România) — Kubekhaza (Ungaria)	4–9	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
869. — Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar a unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul de Jandarmi Județean Teleorman (U.M. 0723 Alexandria)	9–10	297. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru modificarea poziției 6 din anexa nr. 2 la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.414/2015 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Comisiei pentru acordarea licențelor de depozit, a atribuțiilor și obligațiilor acesteia, precum și a componenței nominale	12	
870. — Hotărâre privind plata parțială a contribuției financiare restante a României la programele opționale ale Agenției Spațiale Europene (ESA).....	10	1.876. — Ordin al ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor pentru aprobarea Reglementării aeronautice civile române RACR-CNS „Operarea sistemelor de comunicații, navigație, supraveghere”, volumul I „Mijloace de radionavigație”, ediția 3/2020	12	
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI				
179. — Ordin pentru aprobarea Regulamentului privind stabilirea informațiilor confidențiale la nivelul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei				13–15
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI				
21. — Circulară privind lansarea în circuitul numismatic a unei monede din aur și a unei monede din argint cu tema 200 de ani de la nașterea lui Alexandru Ioan Cuza				16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 446**

din 23 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv” cuprinse în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Maria Gîlcă în Dosarul nr. 1.476/189/2016* al Curții de Apel Iași — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 685D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, invocând Decizia Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 20 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.476/189/2016*, **Curtea de Apel Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost invocată de Maria Gîlcă într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat împotriva unei hotărâri judecătorești ce privea o cerere evaluabilă în bani în valoare de până la 1.000.000 lei.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că este neconstituțională instituirea unui prag valoric pentru exercitarea căii de atac a recursului. Se apreciază că, prin instituirea acestui prag valoric, legiuitorul nu asigură egalitatea juridică a cetățenilor în ceea ce privește accesul la această cale extraordinară de atac, parte componentă a dreptului la un proces echitabil. În acest sens se invocă cele statuate în Decizia Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 și se apreciază că aceste considerente sunt incidente și în cazul normei criticate, asupra căreia Curtea se poate pronunța.

6. **Curtea de Apel Iași — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, în sensul încălcării dispozițiilor art. 16 alin. (1) și ale art. 21 alin. (3) din

Constituție, invocând în acest sens cele statuate în Decizia Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, paragrafele 24—29.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, potrivit încheierii de sesizare, îl constituie prevederile art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Curtea reține că, potrivit art. XVIII alin. (1) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 12 februarie 2013, cu modificările și completările ulterioare, dispozițiile art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă se aplică proceselor pornite începând cu data de 1 ianuarie 2019. Având în vedere că în cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, procesul a fost început anterior acestei date, în cauză se aplică dispozițiile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013. De asemenea, având în vedere motivarea excepției, Curtea reține că obiect al acesteia îl reprezintă sintagma „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv” din cuprinsul art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013. Prevederile legale criticate au următorul cuprins:

— Art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013: „(2) În procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la data de 31 decembrie 2018 inclusiv nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate [...] în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv.”

11. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale

cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (2) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și art. 126 alin. (3) privind competența Înaltei Curți de Casație și Justiție.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 369 din 30 mai 2017, precitată, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*” cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 este neconstituțională. În esență, Curtea a reținut că legiuitorul poate institui un tratament juridic diferit pentru exercitarea căii de atac a recursului, reglementând anumite situații în care nu se poate formula recurs, însă acest tratament juridic nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice în mod obiectiv și rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție. În consecință, legiuitorul nu are îndreptățirea constituțională de a bloca, în funcție de valoarea pretenției deduse judecătii, accesul la calea de atac a recursului, deoarece pune *ab initio* cetățenii într-o situație diferită, fără a avea o justificare obiectivă și rezonabilă, contrar art. 16 alin. (1) din Constituție. În consecință, prin impunerea unui prag valoric al cererii pentru accesul la calea de atac a recursului, legiuitorul nu asigură egalitatea juridică a cetățenilor în ceea ce privește accesul la această cale extraordinară de atac, parte componentă a dreptului la un proces echitabil, astfel încât sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*” cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 contravine, pe lângă dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, și celor ale art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală.

13. Prin decizia menționată Curtea a mai arătat că recursul este parte a mecanismului pus la îndemâna instanței supreme de a realiza interpretarea și aplicarea unitară a legii, rol consacrat de art. 126 alin. (3) din Constituție, precum și a garanțiilor dreptului la un proces echitabil, în sensul că cetățeanul trebuie să fie încredințat de faptul că i s-a aplicat corect legea la judecata în fond și că au fost respectate normele

de ordine publică referitoare la compunerea instanței sau competența instanței, alte reguli de procedură apreciate ca fiind importante, cerințele referitoare la motivarea hotărârii sau autoritatea de lucru judecat. Este adevărat că recursul în interesul legii este un alt element al mecanismului de interpretare și aplicare unitară a legii, însă acesta se aplică numai în situațiile în care există o jurisprudență neunitară de o anumită consistență. Mai mult, recursul în interesul legii acoperă situațiile pentru viitor, el nefiind un remediu direct, nemijlocit al persoanei pentru revenirea la starea de legalitate în cazul concret dedus judecătii. Prin urmare, în vederea unificării jurisprudenței, Înalta Curte de Casație și Justiție nu are numai rolul de a soluționa recursuri în interesul legii, ci și pe acela de a casa hotărârile instanțelor inferioare care nu sunt conforme cu regulile de drept aplicabile. Întrucât recursul se soluționează de Înalta Curte de Casație și Justiție și, în cazurile anume prevăzute de lege, de instanța ierarhic superioară celei care a pronunțat hotărârea atacată, prin decizia menționată, Curtea a reținut că, în cazul recursurilor ce intră în competența de soluționare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, dispozițiile legale criticate introduc o dublă măsură în privința evaluării legalității hotărârilor judecătorești, stabilind, pe de o parte, că instanța supremă își exercită acest rol numai în anumite situații și, pe de altă parte, că își exercită acest rol numai atunci când cererile evaluabile în bani au o anumită valoare. Prin urmare, în cazul recursurilor ce intră în competența de soluționare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*”, cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, contravine și dispozițiilor art. 126 alin. (3) din Constituție.

14. În prezenta cauză, având în vedere, pe de o parte, faptul că data sesizării Curții Constituționale este ulterioară pronunțării deciziei amintite, precum și, pe de altă parte, prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

15. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a sintagmei „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*” cuprinse în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Maria Gîlcă în Dosarul nr. 1.476/189/2016* al Curții de Apel Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Iași — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 680

din 30 septembrie 2020

**asupra obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru deschiderea de către Guvernul României
a tratatelor diplomatice pentru încheierea unui acord cu Republica Ungaria
privind deschiderea punctului internațional de trecere a frontierei
Beba Veche (România) — Kubekhaza (Ungaria)**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate referitoare la Legea pentru deschiderea de către Guvernul României a tratatelor diplomatice pentru încheierea unui acord cu Republica Ungaria privind deschiderea punctului internațional de trecere a frontierei Beba Veche (România) — Kubekhaza (Ungaria), formulată de Președintele României.

2. Sesizarea a fost formulată în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție, al art. 11 alin. (1) lit. A.a) și al art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 3.267 din 19 iunie 2020 și constituie obiectul Dosarului nr. 765A/2020.

3. În motivarea obiecției de neconstituționalitate se invocă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (4) referitoare la respectarea principiului separației puterilor în stat, ale art. 61 alin. (1) teza a doua, conform căreia Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării, ale art. 80 referitoare la rolul Președintelui României, ale art. 91 alin. (1) privind atribuțiile puterii executive în domeniul politicii externe, precum și cele ale art. 147 alin. (4) referitoare la obligativitatea *erga omnes* a deciziilor Curții Constituționale.

4. Se susține, în esență, că prin legea criticată Parlamentul limitează libertatea Guvernului de a-și manifesta voința cu privire la o anumită problemă de politică externă. Guvernul este obligat să își exercite o anumită atribuție în condițiile fixate de Parlament, în sensul declanșării/inițierii unei acțiuni juridice sub forma unor discuții oficiale, adică a unor negocieri, purtate cu scopul încheierii în viitor a unui acord separat cu Republica Ungaria care să privească deschiderea unui punct de trecere a frontierei de stat.

5. Se arată în acest sens că, potrivit art. 1 lit. b) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele, prin încheierea tratatelor se înțelege succesiunea de etape care trebuie urmate, ansamblul de activități care trebuie desfășurate, precum și ansamblul de proceduri și reguli care trebuie respectate astfel încât tratatul să intre în vigoare pentru România. Astfel, aprobarea inițierii negocierilor unui tratat reprezintă, în sensul legii, o etapă în procedura încheierii tratatelor. Totodată, potrivit Legii nr. 590/2003, printr-un tratat se înțelege actul juridic, indiferent de denumire sau de formă, care consemnează în scris un acord la nivel de stat, la nivel guvernamental sau la nivel departamental, având scopul de a crea, de a modifica ori de a

stinge drepturi și obligații juridice sau de altă natură, guvernat de dreptul internațional public și consemnat într-un instrument unic ori în două sau în mai multe instrumente conexe.

6. Potrivit art. 3 alin. (4) lit. a) din Convenția dintre România și Republica Ungară privind controlul traficului de frontieră rutier și feroviar, semnată la București la 27 aprilie 2004, ratificată de România prin Legea nr. 191/2005, guvernele statelor contractante reglementează prin acord separat înființarea sau desființarea punctului de trecere a frontierei de stat, orarul de funcționare, caracterul traficului și modificarea acestuia. Prin urmare, în conformitate cu dispozițiile acestei convenții, cele două părți semnatare pot încheia, dacă se impune, o înțelegere bilaterală, sub forma unui acord la nivel de Guvern, al cărui obiect să îl constituie, după caz, înființarea/desființarea punctelor de trecere a frontierei de stat dintre cele două țări. Or, art. 4 alin. (1) din Legea nr. 590/2003 stabilește că, pentru aprobarea inițierii negocierilor unui tratat la nivel guvernamental, respectiv la nivel departamental, ministerul sau autoritatea administrației publice centrale care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 2 alin. (1) din această lege, în competențele căruia sau căreia se află domeniul principal reglementat prin tratat, denumit/denumită în continuare *instituție inițiatore*, elaborează un memorandum, care va fi avizat întotdeauna de către Ministerul Afacerilor Externe, precum și de către toate ministerele în competențele cărora se află, din punct de vedere substanțial, celelalte domenii reglementate prin tratat și care se înaintează spre aprobare Guvernului României, acordată prin semnătura prim-ministrului. De aceea, este evident că inițierea negocierilor este o operațiune juridică ce se circumscrie domeniului de reglementare a actelor cu caracter infralegal. În plus, art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României stabilește că deschiderea de noi puncte de trecere sau închiderea temporară ori definitivă a celor existente se face prin hotărâre a Guvernului.

7. În conformitate cu prevederile art. 102 alin. (1) din Constituție, Guvernul, potrivit programului său de guvernare acceptat de Parlament, asigură realizarea politicii interne și externe a țării și exercită conducerea generală a administrației publice. În ceea ce privește domeniul politicii externe, Constituția României stabilește la art. 91 alin. (1) că Parlamentul are atribuția de a ratifica prin lege tratatele internaționale încheiate de Președintele României în numele României și negociate de Guvern, iar pentru celelalte categorii de tratate și acorduri internaționale, Legea fundamentală prevede că acestea se încheie, se aprobă sau se ratifică potrivit procedurii stabilite prin lege. Se invocă și Decizia Curții Constituționale nr. 683 din 27 iunie 2012 și statuările pe care aceasta le cuprinde în privința rolului Președintelui României în planul politicii externe — conduce și angajează statul, precum și al Guvernului, respectiv faptul că „în politica externă este unul mai degrabă tehnic, el trebuind să urmeze și să îndeplinească obligațiile la care România s-a angajat la nivel de stat”.

8. Având în vedere dispozițiile legale prezentate, precum și jurisprudența constituțională în materie, se conchide că inițierea oricăror negocieri pe cale diplomatică, indiferent de domeniul de incidență al acestora, se circumscrie politicii externe a statului, aceste atribuții aparținând exclusiv executivului, iar orice modificare a frontierei de stat a României se poate face numai în condițiile stabilite potrivit legii.

9. În ceea ce privește cadrul legal ce consfințește înființarea sau desființarea punctelor de trecere a frontierei de stat dintre România și Republica Ungaria, se precizează că Președintele României, prin Decretul nr. 368/2005, a supus spre ratificare Parlamentului Convenția dintre România și Republica Ungară privind controlul traficului de frontieră rutier și feroviar, semnată la București la 27 aprilie 2004, iar Parlamentul a aprobat prin Legea nr. 191/2005 ratificarea acestei convenții. Drept urmare, prin emiterea decretului menționat și având în vedere dispozițiile art. 3 alin. (4) din înțelegerea bilaterală, Președintele a stabilit cadrul necesar derulării politicii externe în materia frontierei de stat cu Ungaria, în virtutea căruia orice modificare referitoare la punctele de trecere a frontierei dintre cele două state vecine se poate face numai prin acord la nivel de Guvern. Prin urmare, din aceste motive, inițiativa declanșării negocierilor în vederea încheierii unui tratat internațional în numele României aparține în mod exclusiv puterii executive și, ca atare, nu poate fi stabilită prin lege.

10. Referitor la atribuțiile puterii legislative în materia politicii externe, se arată că procedura ratificării este una care aparține Parlamentului, prin adoptarea legilor de ratificare a tratatelor internaționale încheiate la nivel de stat, respectiv la nivel de Guvern. Conform art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003, se supun Parlamentului spre ratificare prin lege tratatele la nivel de stat, oricare ar fi domeniul de reglementare al acestora, iar potrivit lit. d) a aceluiași articol, Parlamentul are competența de a ratifica prin lege tratatele la nivel guvernamental care se referă la teritoriul de stat, inclusiv regimul juridic al frontierei de stat, precum și la zonele asupra cărora România exercită drepturi suverane și jurisdicție. Astfel, în ceea ce privește domeniul încheierii de către Guvern a tratatelor internaționale referitoare la teritoriul de stat, rolul Parlamentului este precis determinat, acesta având atribuția expresă a ratificării unui asemenea acord internațional, ceea ce înseamnă că prin această manifestare de voință puterea legislativă își exprimă consimțământul de a deveni parte la tratatul respectiv, semnat de partea română. În acest sens sunt și dispozițiile art. 1 lit. f) din Legea nr. 590/2003, care definește actul ratificării ca fiind modalitatea de exprimare a consimțământului de a deveni parte la un tratat care a fost semnat de partea română, prin adoptarea unei legi de ratificare de către Parlament sau, în condițiile legii, prin ordonanță de urgență a Guvernului. În planul politicii externe, Parlamentului îi este dedicată competența ratificării, însă Guvernul este cel care negociază tratatele internaționale.

11. Din fișa legislativă a legii deduse controlului de constituționalitate, aflată pe pagina de internet a Camerei Deputaților, rezultă că Guvernul, așa cum acesta s-a manifestat prin punctul său de vedere transmis Parlamentului asupra inițiativei legislative în cauză, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe, „intenționează întreprinderea demersurilor uzuale, conform normelor aplicabile și practicii curente, în vederea consultării autorităților competente cu privire la inițiativa încheierii unui acord cu partea ungară în acest sens”. De aceea, cu atât mai mult în aceste condiții, se apreciază că în acest domeniu nu se justifică un asemenea demers din partea puterii legislative. Sfera de incidență a reglementării, determinată în acest mod de legiuitor, dispune într-un domeniu ce intră, de fapt, în competența de reglementare a autorității executive, iar nu în cea a Parlamentului, care nu poate să legifereze „pentru

deschiderea de către Guvernul României a tratatelor diplomatice pentru încheierea unui acord cu Republică Ungaria privind deschiderea punctului internațional de trecere a frontierei Beba Veche (România) — Kubekhaza (Ungaria)”.

12. Ținând cont de toate aceste aspecte, se apreciază că instrumentul juridic prin intermediul căruia s-a impus Guvernului deschiderea tratatelor diplomatice pentru încheierea unui acord contravine Constituției, întrucât această reglementare constituie, în fapt, o orientare a politicii externe a statului, care însă nu poate fi impusă și/sau realizată printr-o lege inițiată și adoptată de Parlament, ci reprezintă exercitarea unei competențe constituționale a Președintelui României în materia relațiilor internaționale, ce se poate realiza doar printr-un act care emană de la nivelul executivului. Acționând în acest mod, Parlamentul a nesocotit dispozițiile art. 80 din Constituție, care stabilesc rolul Președintelui României în calitatea sa de titular și inițiator al politicii externe a statului, care este pusă în aplicare prin intermediul Guvernului, precum și dispozițiile art. 91 alin. (1) referitoare la atribuțiile puterii executive în domeniul politicii externe.

13. Ca urmare, Parlamentul, acționând în acest fel și arogându-și competența de inițiere și adoptare a demersului legislativ, în condițiile, domeniul și cu finalitatea menționată, a acționat *ultra vires*, intrând în aria de competență a autorității executive, singura cu atribuții în domeniul sus-menționat, ceea ce contravine dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) referitoare la respectarea principiului separației puterilor în stat și dispozițiilor art. 61 alin. (1) teza a doua din Constituție, conform cărora Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării. Se apreciază că în acest sens este și jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia acceptarea ideii ca Parlamentul să își poată exercita competența de autoritate legiuitoare în mod discreționar, oricând și în orice condiții, adoptând legi în domenii care aparțin în exclusivitate actelor cu caracter infralegal, ar echivala cu o abatere de la prerogativele constituționale ale acestei autorități consacrate de art. 61 alin. (1) din Constituție și transformarea acesteia în autoritate publică executivă. În plus, instanța constituțională consideră că o astfel de interpretare este contrară celor statuate în jurisprudența sa și, prin urmare, în contradicție cu prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție, care consacră obligativitatea *erga omnes* a deciziilor Curții Constituționale (Decizia nr. 777 din 28 noiembrie 2017).

14. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (3) și ale art. 17 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a comunica punctele lor de vedere.

15. **Guvernul** a transmis punctul său de vedere potrivit căruia sesizarea de neconstituționalitate este întemeiată. Apreciază, în esență, că, prin adoptarea unei legi care are ca obiect deschiderea tratatelor diplomatice pentru încheierea unui acord separat cu Republica Ungaria privind deschiderea punctului internațional de trecere a frontierei Beba Veche (România) — Kubekhaza (Ungaria), Parlamentul și-a depășit rolul constituțional stabilit de art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală și a afectat echilibrul puterilor în stat, intervenind în competența puterii executive, cu încălcarea cadrului necesar derulării politicii externe în materia frontierei de stat cu Ungaria stabilit de Președintele României. În susținerea punctului de vedere exprimat invocă și jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 683 din 27 iunie 2012 și Decizia nr. 494 din 21 noiembrie 2013.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere.

17. La termenul de judecată din data de 15 septembrie 2020, Curtea a amânat dezbaterile pentru data de 16 septembrie

2020, iar apoi pentru 30 septembrie 2020, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate.

19. Astfel, sesizarea a fost formulată de Președintele României, titular al dreptului de sesizare a Curții Constituționale cu obiecții de neconstituționalitate, în conformitate cu prevederile art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție. Obiectul sesizării se încadrează în competența Curții, stabilită de textele sus-menționate, acesta vizând Legea pentru deschiderea de către Guvernul României a tratatelor diplomatice pentru încheierea unui acord cu Republica Ungaria privind deschiderea punctului internațional de trecere a frontierei Beba Veche (România) — Kubekhaza (Ungaria), adoptată de Parlament, dar nepromulgată. În ceea ce privește termenul de sesizare, se constată că, potrivit fișei legislative, legea criticată a fost adoptată în data de 27 mai 2020 de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională. În aceeași dată a fost depusă la secretarul general al Camerei Deputaților pentru exercitarea dreptului de sesizare a Curții Constituționale, iar în data de 2 iunie 2020 a fost trimisă la promulgare. Sesizarea de neconstituționalitate a fost formulată în data de 19 iunie 2020, în cadrul termenului stabilit de art. 77 alin. (1) din Constituție. Rezultă, așadar, că sesizarea este admisibilă sub toate cele trei aspecte ce privesc legalitatea sesizării analizate.

20. **Examinând pe fond obiecția de neconstituționalitate** formulată de Președintele României, Curtea reține următoarele:

Circumstanțierea criticilor de neconstituționalitate

21. În esență, obiecția de neconstituționalitate ridică problema competenței autorităților publice de rang constituțional aparținând puterii legislative și, respectiv, executive, în ceea ce privește politica externă, cu referire specifică la încheierea tratatelor/acordurilor internaționale. Textele constituționale care privesc această competență au următorul cuprins:

— Art. 61. — Rolul și structura (Parlamentului) — alin. (1): *„Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării.”;*

— Art. 80. — Rolul Președintelui — alin. (1) teza întâi: *„(1) Președintele României reprezintă statul român.”;*

— Art. 91. — Atribuții în domeniul politicii externe (ale Președintelui României) — alin. (1): *„Președintele încheie tratate internaționale în numele României, negociate de Guvern, și le supune spre ratificare Parlamentului, într-un termen rezonabil. Celelalte tratate și acorduri internaționale se încheie, se aprobă sau se ratifică potrivit procedurii stabilite prin lege.”;*

— Art. 102. — Rolul și structura (Guvernului) — alin. (1): *„Guvernul, potrivit programului său de guvernare acceptat de Parlament, asigură realizarea politicii interne și externe a țării și exercită conducerea generală a administrației publice.”*

22. Interpretând textele constituționale care configurează competența Președintelui României și, respectiv, a Guvernului în planul politicii externe, cu referire la situația specifică a reprezentării României la lucrările Consiliului European, Curtea Constituțională a reținut, prin deciziile nr. 683 din 27 iunie 2012 și nr. 784 din 26 septembrie 2012, că, potrivit art. 80 alin. (1) din Constituție, Președintele României reprezintă statul român, ceea ce înseamnă că în planul politicii externe conduce și angajează statul, iar rolul Guvernului este unul mai degrabă

tehnic, el trebuind să urmeze și să îndeplinească obligațiile la care România s-a angajat la nivel de stat. Este o jurisprudență invocată, de altfel, și de autorul sesizării în susținerea neconstituționalității legii în raport cu prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție.

23. În prezenta cauză sunt în discuție însă, cu precădere, competența și raporturile de ordin constituțional dintre Parlament și Guvern în legătură cu procedura de încheiere a tratatelor/acordurilor internaționale, astfel încât analiza de constituționalitate urmează să fie cantonată în acest cadru, prin interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 61, 91 și 102 din Constituție, cu raportare la principiul separației și echilibrului puterilor în stat.

Încheierea tratatelor internaționale. Competențe și proceduri

24. Văzând și dispozițiile legale dezvoltate în aplicarea textelor constituționale de referință anterior citate, Curtea reține, mai întâi, că, potrivit art. 1 lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele, *„Pentru scopurile prezentei legi, prin: a) **tratat se înțelege actul juridic, indiferent de denumire sau de formă, care consemnează în scris un acord la nivel de stat, la nivel guvernamental sau la nivel departamental, având scopul de a crea, de a modifica ori de a stinge drepturi și obligații juridice sau de altă natură, guvernate de dreptul internațional public și consemnat într-un instrument unic ori în două sau în mai multe instrumente conexe**”.* Art. 1 lit. b) din Legea nr. 590/2003 stabilește că prin *„b) **încheierea tratatelor se înțelege succesiunea de etape care trebuie urmate, ansamblul de activități care trebuie desfășurate, precum și ansamblul de proceduri și reguli care trebuie respectate astfel încât tratatul să intre în vigoare pentru România**”.*

25. Față de aceste prevederi legale rezultă că, în cadrul procedurii de încheiere a tratatelor internaționale, textele constituționale și dezvoltarea infraconstituțională a acestora **prevăd mai multe etape ce trebuie parcurse în mod succesiv**. Mai întâi, tratatele la care statul român dorește să devină parte **sunt negociate de către Guvern**, apoi **încheiate de către Președinte** și, într-o ultimă etapă, **ratificate de Parlament**. Este vorba, așadar, de **momente distincte, clar delimitate**, corespunzătoare unor **competențe diferite, la rândul lor clar delimitate, ale autorităților care reprezintă puterea legislativă și cea executivă**, precum și, în cadrul puterii executive, ale Președintelui României și ale Guvernului.

26. Astfel, **referitor la autoritatea care exercită puterea legislativă**, normele constituționale sunt clare, **competența Parlamentului fiind circumscrisă exclusiv etapei ratificării**. Ratificarea este definită în art. 1 lit. f) din Legea nr. 590/2003 după cum urmează: *„modalitatea de exprimare a consimțământului de a deveni parte la un tratat care a fost semnat de partea română, prin adoptarea unei legi de ratificare de către Parlament sau, în condițiile legii, prin ordonanță de urgență a Guvernului”*. Este vorba, așadar, de un act de voință exprimat printr-un act de domeniul legii pentru ca statul să fie deplin angajat juridic prin dispozițiile unui tratat.

27. **Cât privește puterea executivă** și raporturile existente între autoritățile ce o reprezintă, în literatura de specialitate s-a remarcat că **textul constituțional nu folosește terminologia de semnare a tratatelor, ci de încheiere a tratatelor**, atribuție ce revine exclusiv Președintelui României. **Pentru încheierea unui tratat este nevoie de negociere**, iar **negocierea presupune atât o dimensiune tehnică, ce atrage stabilirea de competențe în cadrul Guvernului, cât și una politică, ce antrenează și competența Președintelui României**. De aceea decretul Președintelui emise în realizarea atribuției în discuție se contrasemnează de prim-ministru.

28. Observând reglementarea **etapei negocierilor** — circumscrisă competenței autorităților puterii executive, Curtea reține că normele constituționale disting între tratatele internaționale semnate în numele României și alte tratate sau acorduri internaționale, sens în care este și procedura reglementată de Legea nr. 590/2003.

29. Actul normativ menționat prevede astfel, în art. 3 și 4, următoarele:

— Art. 3: „(1) Pentru aprobarea inițierii negocierilor unui tratat la nivel de stat, **Ministerul Afacerilor Externe, singur sau, după caz, împreună cu ministerul sau autoritatea administrației publice centrale care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 2 alin. (1), în competențele căruia sau căreia se află domeniul principal reglementat prin tratat, elaborează un memorandum**, care va fi avizat de către toate ministerele în competențele cărora se află din punct de vedere substanțial celelalte domenii reglementate prin tratat și însușit de către Guvernul României prin semnătura primului-ministru, după care va fi înaintat spre aprobare Președintelui României.

(2) În cazul tratatelor la nivel de stat pentru care este necesară aprobarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, aprobarea Președintelui României se va acorda după îndeplinirea procedurilor specifice prevăzute de legea pentru organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării și de reglementările acestuia.

(3) În cazul tratatelor multilaterale și bilaterale la nivel de stat, inclusiv cu instituții financiare internaționale, cu caracter predominant tehnic, Ministerul Afacerilor Externe va fi doar avizator.”;

— Art. 4: „(1) Pentru aprobarea inițierii negocierilor unui tratat la nivel guvernamental, respectiv la nivel departamental, ministerul sau autoritatea administrației publice centrale care îndeplinește condițiile prevăzute la art. 2 alin. (1), în competențele căruia sau căreia se află domeniul principal reglementat prin tratat, denumit/denumită în continuare instituție inițiatoare, elaborează un memorandum, care va fi avizat întotdeauna de către Ministerul Afacerilor Externe, precum și de către toate ministerele în competențele cărora se află, din punct de vedere substanțial, celelalte domenii reglementate prin tratat și care se înaintează spre aprobare Guvernului României, acordată prin semnătura primului-ministru.

(2) În cazul tratatelor la nivel guvernamental, respectiv departamental, pentru care este necesară aprobarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, aceasta se solicită după îndeplinirea procedurii prevăzute la alin. (1) și după îndeplinirea procedurii specifice prevăzute de legea pentru organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării și de reglementările acestuia, prin semnătura Președintelui României, în calitate de președinte al Consiliului Suprem de Apărare a Țării, pe memorandumul pentru aprobarea inițierii negocierilor.”

30. **Conținutul memorandumului** la care trimit normele citate este stabilit de art. 5 alin. (1) din aceeași lege, după cum urmează:

„a) obiectul tratatului;

b) necesitatea încheierii tratatului;

c) finalitatea încheierii tratatului și implicațiile, în cazul încheierii tratatului respectiv, asupra obligațiilor juridice și altor angajamente internaționale asumate anterior de partea română, respectiv asupra legislației interne, inclusiv asupra Constituției României, dacă este cazul.”

31. Potrivit art. 5 alin. (4) din lege, „(4) Aprobarea inițierii negocierilor semnifică atât aprobarea conținutului memorandumului, cât și aprobarea propunerii de text a părții române”.

32. Observând, în continuare, **etapa finală, a exprimării consimțământului de a deveni parte la tratat**, Curtea constată aceeași distincție, în funcție de categoria de tratate/acorduri.

33. Astfel, Legea nr. 590/2003 prevede, în art. 19, că „se supun Parlamentului spre ratificare prin lege următoarele categorii de tratate:

a) tratatele la nivel de stat, oricare ar fi domeniul de reglementare al acestora;

b) tratatele la nivel guvernamental care se referă la cooperarea politică sau care implică angajamente cu caracter politic;

c) tratatele la nivel guvernamental care se referă la cooperarea cu caracter militar;

d) tratatele la nivel guvernamental care se referă la teritoriul de stat, inclusiv regimul juridic al frontierei de stat, precum și la zonele asupra cărora România exercită drepturi suverane și jurisdicție;

e) tratatele la nivel guvernamental care se referă la statutul persoanelor, drepturile și libertățile fundamentale ale omului;

f) tratatele la nivel guvernamental care se referă la participarea în calitate de membru la organizații internaționale interguvernamentale;

g) tratatele la nivel guvernamental care se referă la asumarea unui angajament financiar care ar impune sarcini suplimentare la bugetul de stat;

h) tratatele la nivel guvernamental ale căror dispoziții fac necesară, pentru aplicare, adoptarea unor noi dispoziții normative având forță juridică de lege ori a unor legi noi sau amendarea legilor în vigoare și cele care prevăd în mod expres cerința ratificării lor.

(2) Tratatelor prevăzute la alin. (1) nu se ratifică prin ordonanțe ale Guvernului.

(3) În situații extraordinare, tratatele prevăzute la alin. (1) lit. b)—h), a căror reglementare nu poate fi amânată, vor putea fi ratificate prin ordonanțe de urgență ale Guvernului, sub condiția justificării temeinice a urgenței ratificării”.

34. De asemenea, potrivit art. 20 din Legea nr. 590/2003, „tratatele semnate la nivel guvernamental care nu intră sub incidența prevederilor art. 19, precum și tratatele semnate la nivel departamental sunt supuse Guvernului spre aprobare prin hotărâre”.

35. **Față de normele constituționale de referință, astfel cum sunt acestea dezvoltate și în normele legale citate, rezultă că, dacă în privința exprimării consimțământului în ceea ce privește tratatele putem vorbi de o competență partajată a legislativului și a executivului, în funcție de categoria de tratate, în privința negocierii și semnării tratatelor competența este exclusivă. Aceasta aparține sferei puterii executive, care, prin autoritățile competente, exercită atribuțiile constituționale de a reprezenta statul român, respectiv de a realiza politica externă a țării.** Cu referire la cauza concretă dedusă judecății, respectiv analiza constituționalității unei legi având ca obiect „deschiderea de către Guvernul României a tratatelor diplomatice pentru încheierea unui acord cu Republica Ungaria” privind deschiderea unui punct internațional de trecere a frontierei, Curtea observă și dispozițiile art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, potrivit căreia „Deschiderea de noi puncte de trecere sau închiderea temporară ori definitivă a celor existente se face prin hotărâre a Guvernului”.

Aplicarea cadrului constituțional de referință în cauză

36. În prezenta cauză, Parlamentul a adoptat o lege care stabilește în sarcina Guvernului următoarele obligații: **deschiderea tratatelor diplomatice (așadar a negocierilor) pentru încheierea unui acord separat cu Republica Ungaria privind deschiderea unui punct internațional de frontieră;**

emiterea, în 30 de zile de la aprobarea prin hotărâre a acordului menționat, a **hotărârii pentru deschiderea punctului internațional de trecere a frontierei** respectiv. Aceasta, în condițiile în care, așa cum se menționează chiar în preambulul legii, obligațiile pe care le instituie au în vedere art. 3 alin. (4) lit. a) din Convenția dintre România și Republica Ungară privind controlul traficului de frontieră rutier și feroviar, semnată la București la 27 aprilie 2004, ratificată prin Legea nr. 191/2005, potrivit căruia „**Guvernele statelor contractante reglementează prin acord separat: a) înființarea sau desființarea punctului de trecere a frontierei de stat, orarul de funcționare, caracterul traficului și modificarea acestuia**”.

37. Față de cadrul constituțional analizat care configurează **competența exclusivă a Guvernului în privința negocierii (tratativelor), ca etapă în procedura încheierii tratatelor internaționale**, legea criticată încalcă prerogativele constituționale ale Guvernului.

38. Curtea reține astfel că **exclusivitatea menționată privește** nu doar realizarea propriu-zisă a negocierilor/tratativelor, ci și **decizia de a iniția negocierii/tratative**. Rațiunea exclusivității — inclusiv în privința inițiativei de deschidere a negocierilor — este aceea că Guvernul, în virtutea rolului și atribuțiilor sale constituționale, este autoritatea cea mai bine plasată pentru a cunoaște și a aprecia oportunitatea și condițiile încheierii unui tratat internațional. De aceea în memorandumul încheiat în condițiile art. 5 alin. (1) din Legea nr. 590/2003 este analizată, în mod distinct, necesitatea încheierii tratatului. Această analiză este una complexă, ce poate implica mai multe domenii de competență și deci autorități administrative, corespunzător domeniului de reglementare incident.

39. Această rațiune rezultă, de altfel, chiar din cuprinsul legii criticate, care invocă în preambul cadrul fixat de Parlament prin ratificarea Convenției din 27 aprilie 2004 dintre România și Republica Ungară privind controlul traficului de frontieră rutier și feroviar și deci **competența Guvernului de a reglementa prin acord separat înființarea sau desființarea punctului de trecere a frontierei de stat. „Reglementarea” în sensul legii presupune parcurgerea etapelor negocierii/semnării acordului/emiterii hotărârii pentru deschiderea punctului internațional de trecere a frontierei, toate aceste etape fiind circumscrise competenței puterii executive**.

40. Curtea reține în acest sens că, așa cum se menționează de către Guvern în punctul de vedere formulat în cadrul procedurii legislative, inițierea/decizia deschiderii unor puncte de frontieră presupune parcurgerea mai multor operațiuni, cu angajarea mai multor autorități din sfera executivă: „**Ministerul Afacerilor Externe** realizează un proces de consultare cu autoritățile având atribuții în materia controlului la frontieră, în special **Poliția de Frontieră Română** din cadrul **Ministerului Afacerilor Interne și Direcția Generală a Vămirilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală/Ministerul Finanțelor Publice**, precum și cu **alte autorități interesate**, în vederea analizării fezabilității și oportunității inițiativei. În funcție de rezultatul consultărilor interne cu instituțiile competente, sunt inițiate demersurile pe canale diplomatice pe lângă statul vecin vizat, în vederea încheierii unui tratat internațional privind deschiderea punctului de trecere. Ulterior intrării în vigoare a acordului bilateral, inițiatorii proiectului și autoritățile competente întreprind măsurile necesare precum și construirea infrastructurii aferente punctului, la standardele care rezultă din Codul Frontierelor Schengen și din alte normative relevante, alocarea personalului de control necesar etc. De asemenea, după construirea infrastructurii aferente punctului și primirea informării de către cealaltă parte privind finalizarea activităților de construcție realizate de aceasta, se procedează la emiterea unei

hotărâri de Guvern privind deschiderea efectivă a punctului de trecere.” Or, prin **actul unilateral al Parlamentului care impune Guvernului încheierea acordului, toate aceste analize/consultări dispar sau devin o pură formalitate**.

41. Practic, în același act în care menționează prerogativele exclusive ale Guvernului în domeniu, prin trimitere la Convenția care le consfințește, Parlamentul impune Guvernului să le exercite într-un anume sens, cel al încheierii unui acord de înființare a unui punct de trecere a frontierei de stat. Procedând astfel, **Parlamentul lipsește de conținut exercitarea prerogativelor menționate, cu încălcarea prevederilor art. 1 alin. (4) din Constituție, cu raportare la art. 91 și art. 102 din Constituție, care configurează competența Guvernului în realizarea politicii externe**.

42. Legea criticată încalcă și competența **Parlamentului, astfel cum este aceasta reglementată cu caracter general de art. 61 din Constituție**. Rolul de „*unică autoritate legiuitoare a țării*” nu înseamnă că Parlamentul poate să adopte o reglementare prin care să substituie Guvernul în privința realizării competențelor exclusive ale acestei autorități. Este un aspect subliniat și de **Consiliul Legislativ în avizul negativ** dat cu privire la legea criticată, în care reține, printre altele, că „Legea fundamentală nu cuprinde nicio normă prin care Parlamentului, ca organ reprezentativ al poporului român, să îi fie conferite competențe în stabilirea priorităților pe planul politicii externe. Potrivit Constituției, Parlamentul are, însă, ultimul cuvânt, prin ratificarea tratatelor în numele României, întrucât prin ratificare se exprimă consimțământul statului român de a-și asuma drepturile și obligațiile stabilite prin tratat. În lipsa ratificării prin lege, de către Parlament, tratatul nu produce efecte în ordinea juridică internă. Ținând seama de aspectele prezentate mai sus în ceea ce privește separația puterilor în stat și competențele constituționale ale autorităților publice în materia relațiilor internaționale, propunerea legislativă nu poate fi promovată”.

43. Pentru toate aceste considerente, Curtea constată că obiecția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât legea criticată încalcă prevederile art. 1 alin. (4), cu raportare la art. 61, 80, 91 și 102 din Constituție, care configurează rolul Parlamentului, pe de o parte, și al Președintelui României și al Guvernului, pe de altă parte, în legătură cu încheierea tratatelor internaționale. Se încalcă, deopotrivă, și prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție, în raport cu jurisprudența Curții Constituționale invocată, care caracterizează rolul puterii executive, prin autoritățile care o exercită, în planul politicii externe.

44. Curtea reține, în final, că reglementarea de către legiuitorul constituant a unor competențe clar delimitate ale puterii legislative și ale celei executive în domeniul politicii externe și încheierii tratatelor internaționale **implică, deopotrivă, dialogul între acestea în realizarea politicilor și strategiilor în domeniu**. În aplicarea art. 1 alin. (4) din Constituție, care reglementează atât separația, cât și **echilibrul puterilor în stat**, autoritățile legislative și executive sunt chemate să colaboreze, cu loialitate constituțională. Aceasta presupune, în planul politicii externe, identificarea și realizarea acelor soluții care să răspundă necesităților economice, sociale, culturale ale statului român. Se observă în acest sens că, în același punct de vedere al Guvernului, se menționează că, „având în vedere interesul care rezultă din inițiativa legislativă privind deschiderea unui noi punct de trecere între localitățile Beba Veche și Kubekhaza, Ministerul Afacerilor Externe intenționează întreprinderea demersurilor uzuale, conform normelor aplicabile și practicii curente, în vederea consultării autorităților competente cu privire la inițiativa încheierii unui acord cu partea ungară în acest sens”.

45. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României și constată că Legea pentru deschiderea de către Guvernul României a tratativelor diplomatice pentru încheierea unui acord cu Republica Ungaria privind deschiderea punctului internațional de trecere a frontierei Beba Veche (România) — Kubekhaza (Ungaria) este neconstituțională în ansamblul său.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 septembrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE**

privind actualizarea valorii de inventar a unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul de Jandarmi Județean Teleorman (U.M. 0723 Alexandria)

Având în vedere dispozițiile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul de Jandarmi Județean Teleorman (U.M. 0723 Alexandria), ca urmare a reevaluării, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Afacerilor Interne, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela
p. Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Ioan Burduja,
secretar de stat

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilelor aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne
prin Inspectoratul de Jandarmi Județean Teleorman (U.M. 0723 Alexandria), a căror valoare se actualizează
ca urmare a reevaluării

Numărul M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Persoana juridică ce administrează imobilul CUI	Adresa imobilului	Valoarea de inventar/imobil (actualizată) — lei —
101491	8.19.01	45—181	MAI — Inspectoratul de Jandarmi Județean Teleorman (U.M. 0723 Alexandria) CUI 10327078	Județul Teleorman	1.680.156,00
101490	8.19.01	45—178	MAI — Inspectoratul de Jandarmi Județean Teleorman (U.M. 0723 Alexandria) CUI 10327078	Județul Teleorman	1.193.990,74
62057	8.19.01	45—176	MAI — Inspectoratul de Jandarmi Județean Teleorman (U.M. 0723 Alexandria) CUI 10327078	Județul Teleorman	2.058.573,57

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind plata parțială a contribuției financiare restante a României la programele opționale ale Agenției Spațiale Europene (ESA)

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (3) din Legea nr. 262/2011 pentru ratificarea Acordului dintre România și Agenția Spațială Europeană (ESA) privind aderarea României la Convenția pentru înființarea Agenției Spațiale Europene și termenii și condițiile aferente, semnat la București la 20 ianuarie 2011, pentru aderarea României la Convenția pentru înființarea Agenției Spațiale Europene, semnată la Paris la 30 mai 1975, pentru aderarea României la Acordul dintre statele părți la Convenția pentru înființarea Agenției Spațiale Europene și Agenția Spațială Europeană privind protecția și schimbul de informații clasificate, semnat la Paris la 19 august 2002,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă plata sumei de 30.000.000 lei, reprezentând plata parțială a contribuției financiare restante a României la programele opționale ale Agenției Spațiale Europene (ESA).

Art. 2. — Suma prevăzută la art. 1, precum și cheltuielile aferente acestei plăți se asigură din bugetul aprobat pentru anul 2020 al Ministerului Educației și Cercetării — capitolul 53.01 „Cercetare fundamentală și cercetare-dezvoltare”, titlul 55 — „Alte transferuri”.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
 Ministrul educației și cercetării,
Cristina Monica Anisie
 p. Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Ioan Burduja,
 secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Construire corp nou la Spitalul Județean de Urgență Alexandria, S+P+5E”**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Construire corp nou la Spitalul Județean de Urgență Alexandria, S+P+5E”, realizat prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației, în limita sumelor aprobate

anual cu această destinație, din bugetul local al unității administrativ-teritoriale județul Teleorman, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației, prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., răspunde de modul de utilizare a sumelor aprobate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul lucrărilor publice, dezvoltării și administrației,
Ion Ștefan
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 14 octombrie 2020.
Nr. 871.

ANEXĂ

**CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Construire corp nou la Spitalul Județean de Urgență Alexandria, S+P+5E”**

Titular: Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației

Beneficiar: Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A., pe perioada realizării investiției
U.A.T. județul Teleorman, după finalizarea investiției

Amplasament: municipiul Alexandria, Str. Libertății nr. 1, județul Teleorman

Indicatori tehnico-economici

Valoarea totală a investiției, inclusiv TVA 19%:	mii lei	99.069
din care C+M (inclusiv TVA):	mii lei	56.632
(în prețuri valabile la data de 15.01.2020, 1 euro = 4,7798 lei)		
Valoarea finanțată de Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației, prin Compania Națională de Investiții „C.N.I.” — S.A.,	mii lei	97.354
din care C+M:	mii lei	55.243
Valoarea lucrărilor finanțate de unitatea administrativ-teritorială județul Teleorman	mii lei	1.715
din care C+M:	mii lei	1.389

Eșalonarea investiției: INV/C+M

— Anul I	INV	mii lei	45.069
	C+M	mii lei	27.632
— Anul II	INV	mii lei	45.000
	C+M	mii lei	26.000
— Anul III	INV	mii lei	9.000
	C+M	mii lei	3.000

Capacități:

— suprafață totală construită	mp	1.050,00
— suprafață totală desfășurată	mp	7.733,00
— regim de înălțime		S+P+5E
Durata de execuție a investiției:	luni	27

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja antiseismic conform Normativului P100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se realizează de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, din bugetul local al unității administrativ-teritoriale județul Teleorman, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru modificarea poziției 6 din anexa nr. 2 la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.414/2015 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Comisiei pentru acordarea licențelor de depozit, a atribuțiilor și obligațiilor acesteia, precum și a componenței nominale

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 244.487 din 13.10.2020 al Direcției generale politici agricole, ținând seama de art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 57 alin. (1) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Poziția 6 din anexa nr. 2 la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.414/2015 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Comisiei pentru acordarea licențelor de depozit, a atribuțiilor și obligațiilor acesteia, precum și a componenței nominale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 394 din 5 iunie 2015, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„6	Nicu Vasile	membre, reprezentant al L.A.P.A.R. — Liga Asociațiilor Producătorilor Agricoli din România”
----	-------------	---

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Nechita-Adrian Oros

București, 14 octombrie 2020.
Nr. 297.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, INFRASTRUCTURII ȘI COMUNICAȚIILOR

ORDIN

pentru aprobarea Reglementării aeronautice civile române RACR-CNS „Operarea sistemelor de comunicații, navigație, supraveghere”, volumul I „Mijloace de radionavigație”, ediția 3/2020

În temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 21/2020 privind Codul aerian și al art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor,

ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor emite prezentul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Reglementarea aeronautică civilă română RACR-CNS „Operarea sistemelor de comunicații, navigație, supraveghere”, volumul I „Mijloace de radionavigație”, ediția 3/2020, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Regia Autonomă „Autoritatea Aeronautică Civilă Română”, furnizorii de servicii de navigație aeriană, persoanele fizice și juridice care asigură operarea mijloacelor de radionavigație pe teritoriul și în spațiul aerian al României aplică prevederile prezentei reglementări.

Art. 3. — (1) Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.414/2014 pentru aprobarea Reglementării aeronautice civile române RACR-CNS „Operarea sistemelor de comunicații, navigație, supraveghere”, volumul I „Mijloace de radionavigație”, ediția 2/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 122 din 17 februarie 2015, se abrogă.

Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,
Lucian Nicolae Bode

București, 6 octombrie 2020.
Nr. 1.876.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 957 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului privind stabilirea informațiilor confidențiale la nivelul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei

Având în vedere prevederile art. 7 alin. (4) și (4¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind stabilirea informațiilor confidențiale la nivelul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Operatorii economici duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar compartimentele de specialitate din cadrul

Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor acestuia.

Art. 3. — Nerespectarea prevederilor prezentului ordin de către operatorii economici atrage răspunderea în condițiile legii.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,

Dumitru Chiriță

București, 14 octombrie 2020.

Nr. 179.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind stabilirea informațiilor confidențiale la nivelul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentul regulament stabilește categoriile de informații/documente gestionate la nivelul ANRE, considerate a fi confidențiale, precum și categoriile de persoane cărora acestea le pot fi comunicate, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (4) din OUG nr. 33/2007.

Art. 2. — Categoriile de informații/documente confidențiale, conform prevederilor prezentului regulament, sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul regulament.

CAPITOLUL II Domeniul de aplicare

Art. 3. — (1) Prezentul regulament se aplică de către operatorii economici aflați în sfera de reglementare a ANRE, în relațiile dintre aceștia și autoritate.

(2) Nu intră sub incidența prezentului regulament:

a) categoriile de informații reglementate de alte acte normative, precum Regulamentul (UE) nr. 1.227/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind integritatea și transparența pieței angro de energie, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1.348/2014 al Comisiei din 17 decembrie 2014 privind raportarea de date, pentru punerea în aplicare a articolului 8 alineatele (2) și (6) din Regulamentul (UE) nr. 1.227/2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind integritatea și transparența pieței angro de energie, Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția

persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), precum și cele care țin de domeniul siguranței naționale;

b) informațiile destinate publicării conform legislației naționale, comunitare sau celei emise de ANRE.

CAPITOLUL III Termeni și abrevieri

Art. 4. — În înțelesul prezentului regulament, următoarele abrevieri, termeni și expresii se definesc după cum urmează:

a) *ANRE* — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei;

b) *informație confidențială* — orice informație cu caracter precis, care nu a fost făcută publică și care se referă în mod direct sau indirect la aspecte a căror dezvăluire ar putea conduce la producerea de prejudicii patrimoniale unei persoane fizice, unui operator economic sau ANRE; în înțelesul prezentului regulament sunt asimilate informațiilor confidențiale și informațiile sensibile comercial prevăzute la art. 3 pct. 30 și art. 100 pct. 50 din Lege;

c) *Lege* — Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare;

d) *OUG nr. 33/2007* — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL IV

Reguli privind informațiile confidențiale

Art. 5. — (1) În relația cu ANRE, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (4) din OUG nr. 33/2007, operatorii economici au obligația să își stabilească confidențialitatea corespondenței purtate cu autoritatea, care conține informații confidențiale, prin marcarea documentului sau a părții din document cu mențiunea „Conține informații confidențiale”.

(2) În situația în care documentele ce conțin informații confidențiale sunt transmise electronic la ANRE, emitentul acestora este obligat să specifice mențiunea „Conține informații confidențiale” în subiectul/corpul e-mailului și/sau în interiorul documentului electronic transmis.

(3) În cazul în care informațiile nu se regăsesc în anexă, ANRE poate solicita operatorilor economici să motiveze caracterul confidențial al informațiilor.

(4) Corespondența prevăzută la alin. (1) poate fi transmisă autorității în format electronic sau în format letric, situație în care și plicul trebuie să poarte aceeași mențiune „Conține informații confidențiale”.

(5) Informațiile confidențiale pot fi comunicate conform art. 7 alin. (4) din OUG nr. 33/2007 Președintelui României, Parlamentului, Guvernului sau altor instituții centrale și locale cu atribuții în domeniu, în condițiile legii, neputând fi transmise altor categorii de persoane fizice sau juridice neabilitate în acest sens de legislația în vigoare.

(6) Documentele care intră, în format electronic sau letric, în ANRE și nu au inscripționată mențiunea „Conține informații confidențiale” vor fi tratate ca documente neconfidențiale.

(7) Documentele care conțin informații confidențiale și care sunt transmise în format electronic sau letric de către ANRE destinatarilor prevăzuți la art. 7 alin. (4) din OUG nr. 33/2007 vor fi marcate cu mențiunea „Conține informații confidențiale”, inclusiv plicul.

ANEXĂ

la regulament**Categoriile de informații/documente confidențiale**

1. dosarele privind litigiile în care instituția este parte
2. informații confidențiale din documentele întocmite înainte, în timpul sau în urma desfășurării acțiunilor de control (note de necesitate, note de sesizare, mandate de control/sanționare, înștiințări privind acțiunile de control, corespondență, rapoarte de control, procese-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor, referate privind propunerea de suspendare/retragere a licențelor/atestatelor/autorizațiilor)
3. corespondență/răspunsuri la solicitările persoanelor fizice și operatorilor economici care conțin date și informații primite de la operatorii economici care au specificat caracterul de confidențialitate
4. corespondență cu instituții sau autorități publice naționale și internaționale care au specificat caracterul de confidențialitate
5. raportările anuale și/sau lunare ale operatorului de transport și sistem și ale operatorilor de distribuție a gazelor naturale cu privire la consumurile tehnologice din sistemele operate de gaze naturale
6. rapoarte ale operatorilor economici, pentru care nu există obligația de publicare în legislația comunitară, națională sau în cea emisă de ANRE
7. contracte de achiziție energie electrică sau gaze naturale și/sau de vânzare-cumpărare energie electrică/gaze naturale încheiate cu furnizorii de energie electrică/gaze naturale transmise de către cumpărător
8. documente transmise de Agenția pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare în Domeniul Energiei/Consiliul European al Autorităților de Reglementare în Domeniul Energiei reprezentanților ANRE ca urmare a participării la grupurile de lucru
9. rapoarte/referate de prețuri/tarife reglementate
10. evidențe contabile reglementate
11. rapoarte de separare contabilă
12. documentele care atestă îndeplinirea condițiilor de eligibilitate depuse de către furnizori în vederea desemnării în calitate de furnizor de ultimă instanță de energie electrică/gaze naturale
13. declarațiile producătorilor pentru realizarea etichetării energiei electrice
14. date și informații solicitate de ANRE participanților la piața de energie și operatorilor piețelor organizate de energie care se circumscriu definiției informației confidențiale, cu excepția celor stabilite prin lege ca având un caracter public
15. încheiere de autentificare emisă de Curtea de Apel București (autorizarea judiciară necesară în cadrul acțiunilor de investigații)
16. procesele-verbale specifice activității de investigație
17. raportul de investigație
18. decizia de finalizare/închidere a investigației
19. documente administrative ale societății care nu pot fi publicate pe pagina de internet proprie a societății
20. contracte de vânzare-cumpărare a energiei

21. oferte inițiatore/agregare de vânzare-cumpărare a energiei
22. corespondența purtată în sensul ofertării/contractării energiei
23. documente, registre, acte financiar-contabile și comerciale sau alte evidențe specifice activității
24. comunicări între participantul la piață sau persoana inspectată și avocatul său, realizate în cadrul și în scopul exclusiv al exercitării dreptului la apărare
25. date cu caracter confidențial transmise de persoanele juridice care desfășoară activități de montare și exploatare a sistemelor de repartizare a costurilor pentru încălzire și apă caldă de consum în imobile de tip condominiu
26. date cu caracter confidențial transmise în vederea acordării licențelor în domeniul energiei
27. date tehnico-economice cu caracter confidențial aferente raportărilor transmise de către operatorii economici titulari ai licențelor de producere a energiei termice, transport, distribuție și furnizare a energiei termice sau de operatori ai serviciului de alimentare cu energie termică în sistem centralizat, precum și operatorii economici titulari ai unei licențe pentru exploatarea comercială a capacităților de producere a energiei electrice și a energiei termice în cogenerare
28. date cu caracter confidențial aferente fundamentărilor de prețuri/tarife pentru serviciile publice de alimentare cu energie termică produsă centralizat, exclusiv energia termică produsă în cogenerare
29. date cu caracter confidențial aferente fundamentărilor de tarife reglementate pentru serviciile de distribuție și transport al energiei electrice și gazelor naturale
30. documentele generate de ANRE care fundamentează stabilirea, ajustarea sau modificarea prețurilor și tarifelor locale pentru serviciile publice de alimentare cu energie termică produsă centralizat, exclusiv energia termică produsă în cogenerare, respectiv adrese cu observații, adrese cu puncte de vedere, notă de fundamentare/referat, aviz
31. date cu caracter confidențial aferente bilanșurilor de energie termică transmise de operatori
32. documentele generate de ANRE cu privire la bilanșurile de energie termică
33. contractele de furnizare a energiei termice, inclusiv anexele aferente
34. convențiile individuale de facturare a energiei termice, anexă la contractul de furnizare a energiei termice
35. notele de repartizare individuale și centralizatoarele, emise de persoanele juridice care desfășoară activități de exploatare a sistemelor de repartizare a costurilor pentru încălzire și apă caldă de consum în imobile de tip condominiu
36. contractele pentru montarea și/sau exploatarea repartitoarelor de costuri pentru încălzire și apă caldă și documentații tehnice
37. informații referitoare la consumurile/costurile repartizate proprietarilor de apartamente sau spațiilor cu altă destinație, pentru încălzire și apă caldă de consum
38. documente și anexe cu caracter confidențial care însoțesc: <ul style="list-style-type: none"> • planul de dezvoltare a sistemului național de transport al gazelor naturale pe 10 ani, elaborat de către Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. și transmis ANRE în vederea aprobării acestuia; • planurile de modernizare și dezvoltare investiții transmise anual
39. documente și anexe cu caracter confidențial care însoțesc: <ul style="list-style-type: none"> • planurile anuale de investiții ale operatorilor; sistemului de distribuție a gazelor naturale • planurile de modernizare și dezvoltare investiții transmise anual
40. documente și anexe cu caracter confidențial care însoțesc: <ul style="list-style-type: none"> • planul de dezvoltare a sistemului național de transport al energiei electrice pe 10 ani elaborat de Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A.; • planurile de dezvoltare pe 10 ani ale operatorilor de distribuție concesionari ai energiei electrice
41. documente și anexe cu caracter confidențial care însoțesc: <ul style="list-style-type: none"> • planurile anuale de investiții ale Companiei Naționale de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. și ale operatorilor de distribuție concesionari ai energiei electrice
42. dosarele misiunilor de audit public intern
43. documente/părți din documentele elaborate sau gestionate de ANRE care conțin informații sensibile comercial
44. documente și acte cu caracter intern
45. documente și informații a căror comunicare publică poate afecta principiul liberei concurențe sau care pot influența dosarele aflate pe rolul instanțelor de judecată
46. hotărârile/procesele-verbale ale ședințelor comisiilor interne, precum și cele ale Comitetului de reglementare și Consiliului Consultativ care nu sunt publice

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ**privind lansarea în circuitul numismatic a unei monede din aur și a unei monede din argint
cu tema 200 de ani de la nașterea lui Alexandru Ioan Cuza**

Art. 1. — În conformitate cu prevederile Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, începând cu data de 19 octombrie 2020, Banca Națională a României va lansa în circuitul numismatic o monedă din aur și o monedă din argint cu tema *200 de ani de la nașterea lui Alexandru Ioan Cuza*.

Art. 2. — Caracteristicile tehnice ale monedelor sunt următoarele:

Caracteristici tehnice	Monedă	Monedă
Metal/valoare nominală	Aur/500 lei	Argint/10 lei
Titlu	999‰	999%
Formă	rotundă	rotundă
Diametru	35 mm	37 mm
Greutate	31,103 g	31,103 g
Calitate	proof	proof
Cant	neted	zimțat

Aversul monedei din aur redă imaginea Palatului „Alexandru Ioan Cuza” de la Ruginoasa, inscripția în arc de cerc „ROMANIA”, valoarea nominală „500 LEI”, stema României și anul de emisiune „2020”.

Aversul monedei din argint redă imaginea Palatului „Alexandru Ioan Cuza” de la Ruginoasa, inscripția în arc de cerc „ROMANIA”, valoarea nominală „10 LEI”, stema României și anul de emisiune „2020”.

Pe reversul comun al monedelor din aur și din argint este redat portretul domnitorului Alexandru Ioan Cuza, inscripțiile în arc de cerc „ALEXANDRU IOAN CUZA” și anii între care a trăit „1820—1873”.

Art. 3. — Monedele din aur și monedele din argint vor fi ambalate separat, în capsule de metacrilat transparent și vor fi însoțite de broșuri de prezentare redactate în limbile română, engleză și franceză. Broșurile includ certificatul de autenticitate al emisiunii, pe care se găsesc semnăturile guvernatorului Băncii Naționale a României și casierului central.

Art. 4. — Monedele din aur și monedele din argint cu tema *200 de ani de la nașterea lui Alexandru Ioan Cuza* au putere circulatorie pe teritoriul României.

Art. 5. — Lansarea în circuitul numismatic a monedelor din aur și a monedelor din argint cu tema *200 de ani de la nașterea lui Alexandru Ioan Cuza* se realizează prin sucursalele regionale București, Cluj, Constanța, Dolj, Iași și Timiș ale Băncii Naționale a României.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 14 octombrie 2020.
Nr. 21.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.



5 948493 251156